

Zmiany we florze śluzowców rezerwatu Puszczy Śnieżnej Białki

Veränderungen in der Schleimpilzflora im Naturschutzgebiet
„Puszcza Śnieżnej Białki”

WANDA STOJANOWSKA

Instytut Botaniki Uniwersytetu Wrocławskiego

Stojanowska W.: (Institute of Botany, University of Wrocław, Kano-
nia 6/8, 50-328 Wrocław, Poland). *Changes in slime mold flora in the reserv-
ation of Puszcza Śnieżnej Białki*. Acta Mycol. 13 (1): 99-107, 1977.

This paper deals with the changes which have taken place after 15 years
in the slime-molds flora of the reservation forest of Puszcza Śnieżnej Białki,
in Silesia. In 1959-60 28 species were known from this region. Now 42 species
are known from this forest. Thus the amount of the slime-molds taxons in this
forest increased to 50 species.

WSTĘP

W 1965 r. ukazała się publikacja E. Krawiec przynosząca wiadomości o florze śluzowców Puszczy Śnieżnej Białki. Praca ta była wynikiem badań przeprowadzonych w czasie dwóch niepełnych sezonów wegetacyjnych od lipca 1959 r. do listopada 1960. W tym czasie zebrano 176 okazów śluzowców należących do 28 taksonów. Należy zaznaczyć, że z badanego terenu znano dotychczas tylko 1 gatunek, *Leocarpus fragilis*, podawany przez Schroetera w 1889 roku.

Po 15 latach podjęto ponownie prace na terenie rezerwatu, przeprowadzając obserwacje nad rozwojem śluzowców również w ciągu 2 niepełnych sezonów wegetacyjnych (VIII.1973-X.1974).

Pragnę podziękować Prof. dr S. Markowi za krytyczną poprawę rękopisu, a mgr E. Koziółowi za pomoc w zbieraniu śluzowców.

CHARAKTERYSTYKA TERENU

Rezerwat leśny Puszcza Śnieżnej Białki znajduje się na terenie Gór Białskich, które pod względem geobotanicznym należą do okręgu Sudetów Wschodnich. Opracowany był przez kilka osób (Krawiec 1965; Fabiszewski 1967, 1968; Koła 1968, 1972). Las tego rezerwatu, o powierzchni 124,68 ha, obejmuje starodrzew bukowy w wieku ponad 150 lat, z domieszką świerku, jaworu i jarzębiny. Warstwa krzewów składa się głównie z podrostu buka. W runie spotyka się wiele gatunków reglowych. W zachodniej partii rezerwatu zachowały się fragmenty naturalnego regla górnego, gdzie potężnym świerkom towarzyszą pojedyncze buki i jarzębina. Centralną część rezerwatu zajmują śródleśne polany z kępami jaworów. Na polanach występują najbardziej interesujące gatunki naczyniowych roślin górskich.

CEL PRACY I METODY

Celem tej pracy było wykazanie zmian, jakie zaszły w ciągu 15 lat w rezerwacie we florze śluzowców, oraz przeprowadzenie obserwacji nad sezonowością pojawów ich owocowań. W roku 1973 w sierpniu i wrześniu przeprowadzono wstępne obserwacje. Natomiast w 1974 r. poszukiwania śluzowców prowadzono systematycznie co miesiąc, w okresie 20 VI-20 X. Materiał zielnikowy złożono w Zielniku Instytutu Botaniki Uniwersytetu Wrocławskiego.

WYKAZ GATUNKÓW NOWYCH DLA REZERWATU PUSZCZA ŚNIEŻNEJ BIAŁKI

*Myxomycetes**Ceratiomyxaceae*

Ceratiomyxa fruticulosa Macbr. var. *fruticulosa* — na butwiejącym drewnie świerków, buków i jaworu. IX 73, VI-IX 74. var. *porioides* Lister — jeden okaz na butwiejącym drewnie świerka. IX 73.

Physaraceae

- Fuligo rufa* Pers. — na kłodach buków, dość częsty. IX 73, VIII-IX 74.
F. septica Gmelin var. *candida* R.Fr. — na próchniejących pniach świerków i buków, na mchach. Odmiana rzadsza od var. *septica*. VIII 73, VII-IX 74.
Physarum cinereum (Batsch) Pers. — na korze i butwiejącym drewnie buków. VII-VIII 74.
P. leucopheum Fr. — na butwiejącym drewnie buka. VII 74.

- P. psittacinum* Ditm. — na butwiejących liściach, drewnie buka i roślinach zielnych. VIII 74.
P. viride (Bull.) Pers. — na butwiejącym drewnie świerka. VII 74.

Didermaceae

- Diderma ochraceum* Hoffm. — na mszakach pokrywających wilgotne drewno. IX 74. Gatunek rzadki na terenie Polski. Podawany z Karpat (K r z e m i e n i e w s k a 1960), Karkonoszy (S c h r o e t e r 1889) i z Gór Kaczawskich (S t o j a n o w s k a 1972).

Stemonitaceae

- Stemonitis hyperopta* Meylan — na butwiejącym drewnie buka. VIII 74.
Comatricha typhoides (Bull.) Rost. — na próchniejącym drewnie buków oraz na kłodach pokrytych mszakami. VIII-IX 73, VII-IX 74.

Lamprodermaceae

- Lamproderma columbinum* Rost. — na korze drzewa iglastego. IX 74.
Gatunek rzadki na Śląsku, znany z Gór Kaczawskich (S t o j a n o w s k a 1972) i rezerwatu jodłowego Gola (S t o j a n o w s k a ms.).

Cribrariaceae

- Cribraria rufa* (Roth.) Rost. — na butwiejącym drewnie świerka. IX 74.

Reticulariaceae

- Reticularia lycoperdon* Bull. — około 1 m nad ziemią na kłodach buka i świerka. VI-VII 74.

Enteridiaceae

- Dictydiaethalium plumbeum* Rost. — na kłodzie buka. VIII-IX 74.

Lycogalaceae

- Lycogala exiguum* Morgan — jeden okaz na butwiejącym drewnie buka. VIII 73. Gatunek rzadki na terenie Śląska, znany z okolic Książa (F i r i c h 1962).
L. flavo-fuscum (Ehrb.) Rost. — na świeżo ściętej kłodzie świerka przy granicy rezerwatu. IX 74.

Arcyriaceae

- Arcyria affinis* Rost. — na butwiejącym drewnie buka. VIII 73.

A. oerstedtii Rost. — kilka okazów na kłodzie buka. VII 74.

A. pomiformis Rost. — na butwiejącym drewnie buka. VIII 74.

Trichiaceae

Trichia floriformis (Schw.) G. Lister — na pniach pokrytych mszakami i sznurach grzybni oraz na kłodach buków. IX 73, VIII 74.

T. olivacea (Meylan) Krzem. — na butwiejącym drewnie. IX 74.

Hemitrichia leiotricha Lister — kilka drobnych zarodni na kawałku kory. IX 73. Gatunek rzadki na Śląsku, podawany z Gór Kaczawskich (Stojanowska 1972).

OMÓWIENIE WYNIKÓW

Na terenie rezerwatu śluzowce znajdują dobre warunki rozwoju. Ważnym czynnikiem wpływającym na ich rozwój jest duże nagromadzenie szczątków roślinnych. Spotyka się tu mnóstwo sterczących lub powalonych kłód i całych starych buków, o wiele rzadziej świerków, wykazujących rozmaity stopień zbutwienia.

Flora śluzowców Puszczy Śnieżnej Białki owocujących na kłodach buków jest bogata w gatunki. Na 42 gatunki śluzowców zanotowanych w badanym rezerwacie 30 znaleziono na butwiejącym drewnie *Fagus*. Najczęściej spotyka się obok siebie po kilka gatunków owocujących na tej samej kłodzie. Z 30 gatunków owocujących na drewnie buka 6 znaleziono również na drewnie jaworu, a 9 na butwiejącym drewnie świerka. Ogółem na próchniejącym drewnie świerków stwierdzono obecnie 17 taksonów, z tego 8 wyłącznie na drewnie tego typu (4 gatunki *Cribraria*, *Physarum viride*, *Arcyria ferruginea*, *A. cinerea*, *Lycogala flavo-fuscum*). Niewiele gatunków śluzowców (1-3) spotykano na innym rodzaju podłoża, na korze, ściółce, gałązkach leżących na ziemi, mszakach, sznurach grzybni i na roślinach zielnych.

Porównując wyniki obecnych badań z obserwacjami sprzed 15 laty można stwierdzić, że stopień przywiązania śluzowców do podłoża, na jakim się rozwijają, jest podobny. Uprzednio stwierdzono również znacznie większą liczbę gatunków owocujących na butwiejącym drewnie i korze drzew liściastych niż na iglastych oraz niewielką liczbę gatunków rozwijających się na innym podłożu. Warto jednak zaznaczyć, że gatunki z rodzaju *Cribraria* z Puszczy Śnieżnej Białki notowano uprzednio na silnie zbutwiałym — już nieoznaczalnym — drewnie drzew liściastych. Wiadomo też, że rodzaj *Cribraria* przywiązany jest wyłącznie do zbutwiałego drewna drzew iglastych (Krzemieniewska 1960; Firich 1962; Stojanowska 1972, 1974).

Duży wpływ na rozwój śluzowców wywiera również specyficzny mi-

kroklimat panujący na badanym terenie. Rok 1959 odznaczał się ciepłą i suchą wiosną, ciepłym ale bardzo mokrym latem i chłodną a suchą jesienią, następny zaś miał wiosnę chłodną i wilgotną, lato chłodne i bardzo mokre, oraz ciepłą i dość suchą jesień. Drugi rok powtórnych badań (1974) był podobny do 1960, chłodny i mokry (wiosna, lato), jesień zaś była zimna, gdyż już od 1 października na terenie rezerwatu leżał śnieg.

Okres owocowania *Myxomycetes* w Puszczy Śnieżnej Białki rozpoczyna się o miesiąc później niż na niżu i trwa od lipca do końca września. Wprawdzie owocowania pierwszych gatunków, jak *Ceratiomyxa fruticulosa*, *Lycogala epidendrum*, *Reticularia lycoperdon*, *Arcyria denudata* i *Stemonitis ferruginea*, spotykano już pod koniec czerwca, były jednak nieliczne. W tym czasie można było znaleźć również dobrze zachowane okazy z poprzedniego roku: *Trichia favoginea*, *T. varia*, *T. scabra* oraz *Hemitrichia vesparium* i *H. clavata*. Lipiec 1974 był miesiącem mokrym i chłodnym, stwierdzono już wtedy 24 taksony. Wyjątkowo w tym roku był to miesiąc sprzyjający dla rozwoju śluzowców nie tylko na terenie Gór Białskich, ale również na niżu (Stojanowska ms.). W lipcu pojawiło się kilkanaście gatunków, część z nich owocowała tylko w tym miesiącu (przedstawiciele *Arcyria* i *Physarum*), pozostałe zaś spotykano w ciągu całego okresu wegetacyjnego. Śluzowce Puszczy Śnieżnej Białki owocujące w ciągu całego sezonu wegetacyjnego należą przeważnie do gatunków kosmopolitycznych; są to: *Arcyria denudata*, *Ceratiomyxa fruticulosa*, *Lycogala epidendrum*, *Stemonitis ferruginea*, *Arcyria nutans*, *Comatricha typhoides*, *Fuligo septica*, *Hemitrichia clavata*, *Physarum nutans* i *Tubifera ferruginosa* (Gray, Alexopoulos 1968). Z gatunków kosmopolitycznych na terenie rezerwatu występują również takie, które owocują okresowo, jak: *Physarum viride*, *Arcyria cinerea*, *Hemitrichia vesparium* i *Stemonitis fusca*. Pod koniec sierpnia oraz we wrześniu najobficiej owocują gatunki z rodzaju *Trichia* i *Cribraria*. W sierpniu stwierdzono 26 taksonów śluzowców, a we wrześniu 25, liczba więc śluzowców owocujących w poszczególnych miesiącach niewiele się różni (tab. 1). W związku ze sprzyjającymi warunkami atmosferycznymi, a szczególnie dużą wilgotnością, nie udało się w 1974 r. wykazać różnic ilościowych w występowaniu śluzowców w poszczególnych miesiącach okresu wegetacyjnego, natomiast stwierdzono znaczne różnice jakościowe. Dlatego badania florystyczno-ekologiczne należałoby prowadzić przez dłuższy okres w tym samym terenie.

Obserwacje przeprowadzone w rezerwacie w ciągu dwóch kolejnych okresów wegetacyjnych wykazały różnice w składzie flory śluzowców w poszczególnych latach (tab. 1). Na ten fakt zwrócono już uwagę w poprzednim opracowaniu. I tak w roku 1959 zdecydowaną przewagę wykazywały gatunki z rodzaju *Trichia*, w szczególności *T. varia*, *T. persimilis*

Tabela 1—Tabele 1

Skład flory śluzowców Puszczy Snieżnej Białki w poszczególnych latach
 Bestand der Schleimpilzflora in der Puszcza Snieżnej Białki
 während der Untersuchungsperiode

Gatunki — Arten	Rok i miesiące — Jahr und Monate						
	1959	1960	1973	1	9	7	4
				VI	VII	VIII	IX
<i>Hemitrichia vesparium</i> (Batsch.) Macbr.	+	+	+	.	.	.	+
<i>Trichia scabra</i> Rost.	+	+	+	.	+	+	+
<i>T. varia</i> Pers.	+	+	+	.	.	+	+
<i>Hemitrichia clavata</i> Rost.	+	.	+	.	+	+	+
<i>Physarum nutans</i> Pers.	+	.	+	.	+	+	+
<i>Stemonitis ferruginea</i> Ehrb.	+	.	+	+	+	+	+
<i>Trichia favoginea</i> Pers.	+	.	+	.	+	+	+
<i>Arcyria cinerea</i> (Bull.) Pers.	+	+	+	.	+	+	+
<i>A. denudata</i> Wettstein	.	+	+	+	+	+	+
<i>Comatricha nigra</i> (Pers.) Schroet.	.	+	+	.	+	.	.
<i>Cribraria argillacea</i> Pers.	.	+	+	.	.	+	.
<i>Fuligo septica</i> Gmelin var. <i>septica</i>	.	+	+	.	+	+	+
<i>Lycogala epidendrum</i> Fr.	.	+	+	+	+	+	+
<i>Stemonitis fusca</i> Roth. var. <i>fusca</i>	.	+	+	.	.	+	+
<i>Trichia botrytis</i> Pers.	.	+	+	.	+	+	+
<i>Tubifera ferruginosa</i> Gmelin	.	+	+	.	+	+	+
<i>Arcyria incarnata</i> Pers.	+	.	.	.	+	.	.
<i>A. ferruginea</i> Sauter	.	+	.	.	+	.	.
<i>A. nutans</i> (Bull.) Grev.	.	+	.	.	+	+	+
<i>Cribraria macrocarpa</i> Schrad.	.	+	+
<i>Comatricha typhoides</i> (Bull.) Rost.	.	.	+	.	+	+	+
<i>Ceratiomyxa fruticulosa</i> Macbr.	.	.	+	+	+	+	+
<i>Fuligo rufa</i> Pers.	.	.	+	.	.	+	+
<i>F. septica</i> Gmelin var. <i>candida</i> R. Fr.	.	.	+	.	+	+	+
<i>Trichia floriformis</i> (Schw.) G. Lister	.	.	+	.	.	+	.
<i>Cribraria vulgaris</i> Schrad.	+
<i>Didymium difforme</i> (Pers.) Duby	+
<i>Trichia decipiens</i> Pers.	+
<i>T. persimilis</i> Karst.	+
<i>Diderma simplex</i> (Schroet.) Lister	.	+
<i>Stemonitis smithii</i> Macbr.	.	+
<i>S. fusca</i> Roth. var. <i>nigrescens</i> Torrend	.	+
<i>Trichia affinis</i> De Bary	.	+
<i>T. inconspicua</i> Rost.	.	+
<i>Arcyria affinis</i> Rost.	.	.	+
<i>C. fruticulosa</i> Macbr. var. <i>porioides</i> Lister	.	.	+
<i>Hemitrichia leiotricha</i> Lister	.	.	+
<i>Lycogala exiguum</i> Morgan	.	.	+
<i>Arcyria oerstedtii</i> Rost.
<i>A. pomiformis</i> Rost.	+	.	.
<i>Cribraria rufa</i> (Roth.) Rost.	+	+
<i>Dictydiaethalium plumbeum</i> Rost.	+	+
<i>Diderma ochraceum</i> Hoffm.	+
<i>Lamproderma columbinum</i> Rost.	+
<i>Leocarpus fragilis</i> (Dickson) Rost.	+	+	.
<i>Lycogala flavo-fuscum</i> (Ehrb.) Rost.	+
<i>Physarum cinereum</i> (Batsch.) Pers.	+	+	.
<i>P. leucopheum</i> Fr.	+	.	.
<i>P. psittacinum</i> Ditm.	+	.
<i>P. viride</i> (Bull.) Pers.	+	.	.
<i>Reticularia lycoperdon</i> Bull.	.	.	.	+	+	.	.
<i>Stemonitis hyperopta</i> Meylan	+	.
<i>Trichia olivacea</i> (Meylan) Krzem.	+
Razem — Total	13	20	24	5	24	26	25

i *T. favoginea*, w roku 1960 na tym samym terenie dominowała *Arcyria denudata*. Ogólna liczba gatunków była wyższa w roku 1960, podobnie jak i liczba okazów (Krawiec 1965). W roku 1973 dominowały również gatunki z rodzaju *Trichia* (*T. favoginea*, *T. scabra*, *T. varia*) oraz *Hemitrichia* (*H. clavata* i *H. vesparium*), zaś w roku 1974 te same gatunki spotykano w niewielkiej liczbie okazów. Dość liczne występowanie stwierdzono w obydwu latach *Comatricha typhoides* (nie podawany uprzednio) i *Lycogala epidendrum* (przed 15 laty notowany jako gatunek rzadki, tylko z jednego stanowiska). Z kolei *Arcyria nutans*, gatunek nie odnaleziony w 1973 roku, owocował obficie w lipcu 1974, a w pozostałych miesiącach skąpo, jak również *Ceratiomyxa fruticulosa* zebrana we wrześniu 1973 r., owocowała przez cały sezon wegetacyjny roku następnego. Szczególną uwagę warto zwrócić na *Leocarpus fragilis*, gatunek śluzowca odnaleziony na tym terenie po 85 latach. W lipcu 1974 r. zebrano na korze buka pomarańczową, piankową śluznię, która po kilku dniach dojrzała w pracowni, drugi okaz owocującego *Leocarpus fragilis* zebrano w miesiąc później na kłodzie buka. Obserwacje te potwierdzają znane zjawisko braku regularności w występowaniu śluzowców.

Poprzednie badania wykazały tylko 4 gatunki wspólne w okresie obu lat poszukiwań. W trakcie obecnych obserwacji stwierdzono 20 gatunków wspólnych dla obu ostatnich lat (na 42 gatunki zebrane w całym rezerwacie), 3 gatunki wspólne dla 4 lat oraz 13 gatunków dla 3 lat. *Arcyria affinis*, *Hemitrichia leiotricha*, *Lycogala exiguum* i *Ceratiomyxa fruticulosa* var. *porioides* stwierdzono tylko w 1973 r., natomiast w następnym roku zanotowano aż 16 gatunków śluzowców nowych dla rezerwatu Puszczy Śnieżnej Białki. Mimo skrzętnych poszukiwań nie odnaleziono 8 gatunków i 1 odmiany podanych przez E. Krawiec.

W czteroletnim zbiorze śluzowców badanego terenu dominują gatunki należące do rodzaju *Trichia* (10 gatunków na 11 podawanych ze Śląska) oraz *Arcyria* (8 na 11 znanych ze Śląska i z Polski); słabo reprezentowany jest rodzaj *Physarum* (5 gatunków na 27). Z 50 gatunków stwierdzonych na terenie rezerwatu większość należy do taksonów rozpowszechnionych w całym kraju, niektóre z nich są rzadkie na Śląsku, znane z nielicznych stanowisk: *Diderma ochroceum* (Karkonosze — Schroeter 1889, Góry Kaczawskie — Stojanowska 1972), *Hemitrichia leiotricha* (Góry Kaczawskie — Stojanowska 1972), *Lamproderma columbinum* (Góry Kaczawskie, rezerwat jodłowy Gola — Stojanowska 1972, ms.) i *Lycogala exiguum* (Książ — Firich 1962).

WNIOSKI

1. Na florę śluzowców rezerwatu Puszczy Śnieżnej Białki składa się 50 gatunków, z których 21 jest nowych dla badanego terenu.

2. Liczba śluzowców z b. powiatu Bystrzyca Kłodzka, w którym leży badany teren, wzrosła o 19 gatunków.

3. Wśród śluzowców rezerwatu stwierdzono 4 gatunki rzadkie na terenie Śląska: *Diderma ochraceum*, *Hemitrichia leiotricha*, *Lamproderma columbinum* i *Lycogala exiguum*.

4. Po porównaniu wyników obserwacji z poprzednich lat oraz ostatnio zebranych materiałów stwierdzono znaczne różnice w składzie flory śluzowców rezerwatu.

a) 20 gatunków śluzowców jest wspólnych dla obu okresów poszukiwań

b) 21 gatunków nowych dla rezerwatu

c) nie odnaleziono 8 gatunków podawanych uprzednio

d) potwierdzono występowanie *Leocarpus fragilis*, gatunku podawanego przed 85 laty

5. Stopień przywiązania gatunków śluzowców do podłoża jest podobny w obydwu okresach badań. Najwięcej gatunków spotyka się na buławiejącym drewnie drzew liściastych, nieco mniej na drewnie drzew iglastych; niewiele śluzowców występuje na innym rodzaju podłoża.

LITERATURA

- Fabiszewski J., 1967, Roślinność Puszczy Jaworowej w Górach Białskich, Chrońmy Przyr. ojcz. 23 (1): 25-33.
- Fabiszewski J., 1968, Porosty Śnieżnika Kłodzkiego i Gór Białskich Monogr. Bot. 26.
- Firich M., 1962, Przyczynek do znajomości śluzowców Dolnego Śląska, Acta Soc. Bot. Pol. 31: 153-168.
- Gray W.D., Alexopoulos C.J., 1968, Biology of the Myxomycetes, The Ronald Press Company, New York, 232-241.
- Koła W., 1968, Wątrobowce Gór Białskich, Opolskie Tow. Przyj. Nauk, Zesz. przyr. 8: 15-49.
- Koła W., 1972, Rozmieszczenie wątrobowców w Górach Białskich, Opolskie Tow. Przyj. Nauk.
- Krawiec E., 1965, Śluzowce Puszczy Śnieżnej Białki, Acta Univ. Wratisl. 42, bot. 4: 141-163.
- Krzemienievska H., 1960, Śluzowce Polski na tle flory śluzowców europejskich, Warszawa, PWN.
- Schroeter J., 1889, *Myxomycetes* Wallroth, [In:] Cohn F. Krypt.-Fl. von Schlesien, 3 (1): 91-133.
- Stojanowska W., 1972, Flora śluzowców Gór Kaczawskich na tle śluzowców Śląska, Acta Univ. Wratisl. 171, bot. 16: 9-75.
- Stojanowska W., 1974, Flora śluzowców kilku rezerwatów leśnych Opolszczyzny, Fragm. flor. geobot. 20: 283-293.
- Stojanowska W., ms., Śluzowce rezerwatów jodłowych Wzgórz Trzebnicko-Ostrzeszowskich, Acta Univ. Wratisl.

ZUSAMMENFASSUNG

Veränderungen in der Schleimpilzflora
im Naturschutzgebiet „Puszcza Śnieżnej Białki“

In E. Krawiec, Arbeit (1965) über die Schleimpilzflora des Naturschutzgebietes „Puszcza Śnieżnej Białki“ befindet sich ein Verzeichnis der in den Jahren 1959-1960 auf diesem Gebiet aufgefundenen Schleimpilze. Es umfasst 28 Schleimpilzarten. Aus dem Untersuchungsgebiet war bis zu diesem Zeitpunkt nur 1 Art — von Schroeter 1889 angegebene *Leocarpus fragilis* — bekannt. Nach einer 15 jährigen Zwischenzeit wurden auf diesem Gebiet in den Jahren 1973-1974 erneut Beobachtungen über die Entwicklung der Schleimpilze unternommen. Es wurden bedeutende Unterschiede im Bestand der Schleimpilze festgestellt und 42 Arten aufgefunden. Die Anzahl der Schleimpilze im Naturschutzgebiet ist demnach auf 50 Arten angewachsen. 20 Arten sind gemeinsam für beide Untersuchungsperioden. 8 Arten konnten trotz eingehendem Nachforschen nicht aufgefunden werden. 21 Arten wurden als neu für das Naturschutzgebiet festgestellt.

Die grösste Artenzahl — 30 — wurde im Untersuchungsgebiet auf vermoderndem Buchenholz angetroffen, dagegen nur 17 Arten auf vermoderndem Fichtenholz. Es überwiegen kosmopolitische Schleimpilze, 4 davon sind die in Schlesien seltenen nur von wenigen Standorten bekannten Arten: *Diderma ochraceum*, *Lamproderma columbinum*, *Hemitrichia leiotricha* und *Lycogala exiguum*. In dieser Arbeit ist es nicht gelungen quantitative Unterschiede im Auftreten der Schleimpilze in den einzelnen Monaten der Vegetationsperiode festzustellen; deutlich treten dagegen qualitative Unterschiede hervor.